

Kiss Sándor Lajos: Párbeszéd a régi önmagammal

Neked véletlen – nekem az én Atyám akarata.
Te szeretnéd – én imáimban kérem.
Neked szerencse – nekem az Úr áldása.
Te megszerezted – én kaptam.
Neked érzélem – nekem kegyelem.
Te tudod a láthatót – én hiszem a Láthatatlant.
Neked ihlet – nekem a Szentlélek.
A Te sztorid véges – de az enyém végtelen.
Neked csak egy kereszt – nekem minden.
Te hallottál Jézusról – én ismerem a Krisztust.
Neked bizalmad van az emberekben – bennem bízunk az Isten.
Te vagy valaki – én Isten nélkül senki nem lennék.
Neked bolondság – nekem bölcsesség.
A Te karácsonyi ajándékod új – az enyém több, mint kétezer éves.
Neked lehetetlen – nekem minden lehetséges.
Te egyszer születted – engem az Úr minden nap újjá teremt.

*(BVOP Kommunikációs
Főosztály engedélyével)*

Júniusi imaszándékunk:

Uram! Te mindig tárt karokkal és nyitott szívvel vársz bennünket. Nincs benned félelem, sem bizalmatlanság. Soha nem vonod vissza felkínált szereteted. Nyitott kapu vagy, melyen át ki-be járhatunk, s lefelé találhatunk. Taníts bennünket is mind jobban bízni, azt pedig, ami megkötöz, tudjuk egyre inkább magunk mögött hagyni, nyitott szívvel élni!

Megszívlelendő bölcsesség a tehetségről

„15 éves koromban egy hónapot töltöttem egy régészeti ásatáson. Egyik nap az ebédszünetben beszélgettem az egyik régésszel, aki olyan „ismerkedős” kérdéseket tett fel, amiket a fiataloknak teszel fel: Sportolsz? Mi a kedvenc tárgyad?

Nem, nem sportolok, válaszoltam. Színházzal foglalkozom, kórusba járok, hegedülök és zongorázom, korábban művészeti órákra jártam.

És akkor ő: Hű! Ez elképesztő!

Mire én: Ó, nem, mert egyikben sem vagyok jó!

És akkor mondott valamit, amit soha nem fogok elfelejteni, és ami teljesen feldúlta a gondolataimat, mert még soha senki nem mondott nekem ehhez hasonlót:

“Nem hiszem, hogy a dolgok csinálásának az lenne az értelme, hogy jók legyünk bennük. Úgy gondolom, hogy különböző készségeket szereztél, csodálatos tapasztalatokat, és ezek mind tanítanak neked valamit, és érdekes emberré tesznek, akármilyen jól is csinálod.”

És ez őszintén megváltoztatta az életem. Mert eljutottam abból a valakiből, aki semmiben sem volt elég tehetséges ahhoz, hogy kitűnjön, olyan valakivé, aki azért csinált dolgokat, mert élvezte azokat. Annyira teljesítményorientált környezetben nőttem fel, annyira elöntött a tehetség mítosza, hogy úgy gondoltam, csak akkor érdemes dolgokat csinálni, ha „nyerni” lehet rajtuk.”

Kurt Vonnegut

Jézus feltámadása az enyém is?!

Mi jut eszembe a feltámadásról? Valami erőteljesebb pozitív irányú változás. Konkrét eseményorként természetesen egyből Jézus feltámadása és a Buddhista újjászületés merül fel bennem. Adódik tehát, hogy a halálból az életre jutást jelenti a feltámadás és az újjászületés is. E fogalmakat a mindennapi életünkben is használjuk. Például **az élet egyszerű síkján**: A csapat feltámadását láttuk, mert a sírból hozták vissza a mérközést, és végül sikerült győzniük. A siralmas első félidő után, mintha újjászülettek volna a játékosok, és végül jó játékkal nyerni tudtak. **Az élet magasabb síkján**: Amikor nehéz, súlyos élethelyzetekbe, rossz testi-lelki állapotba kerülünk, amiben elveszítettnek, tehetetlennek, megsemmisülve érezzük magunkat, és nem látunk se lehetőséget, sem megoldást. Még segítséget sem kapunk, mert nem tudunk kérni, vagy nem akarunk kérni. Pedig megkapnánk a kellő támogatást, és esetleg meg is kapjuk, csak mi nem érezzük annak, és nem tudjuk, nem akarjuk még felhasználni sem arra, hogy feléledjünk, és legalább az első lépést megtegyük a pozitív változás felé. Igaz, a lendületvétel, az elindulás a legnehezebb, mert ahhoz erő és hit kell. Szerencsére az igazán válságos helyzetek ritkák az ember életében, és ezek általában érintik valamiképpen a halált, a halálközelséget. A súlyos, de nem reménytelen esetekben: komoly betegség, klinikai halál, baleset, tüzesetben még az öröm, az életöröm is segíthet abban, hogy ki tudjuk mondani feltámadtunk, újjászülettünk, mert megmaradt az életünk, és bár „döccenővel”, ám tudjuk folytatni az életutunkat erősebben, hitben és bizalomban, mert ami nem öl meg, az épít.

Egy öngyilkosság megkísérlőjének vagy egy gyilkosság elkövetőjének nehéz a megváltás, a megváltozás, mert a cselekedete

által bűn az oka a helyzetének és ami terheli a valódi feltámadásának útját is. Feltámadásához meg kell válnia a tettét okozó bűntől, ami lehetséges, de tetteinek eredményétől és annak következményétől nem tud, és nem lehet szabadulnia. Talán emlékeztetőül nem is árt a bűntudat, aminek a léte némileg azt mutatja, hogy maradt még valamennyi emberség a bűnösben, ami hasznos, sőt lényeges a páli fordulathoz a hiteles úthoz, az újjáéledéshez.

**ISTEN NEM ELTÖRÖLTE A TENGERT,
HANEM SZÉTVÁLASZTotta**

**ISTEN NEM ELTÖRLI A
NEHÉZSÉGEINKET, HANEM
ÁTVÉZET RAJTA**

Most egy pillanatra álljunk meg, és gondolkozzunk is, mi és miért vezet el minket az életünk nagy, valódi katarzisaihoz, ahol úgy tűnik, már „csak” a feltámadás segít. Persze vannak belső lelki okok és külső tényezők is, ezek egy része néha egy töről fakad, és egy része egy folyamat révén egybe is tud olvadni. A külső vagy belső tényezők egyaránt lehetnek ösztönösek, véletlenek vagy tudatosak, ám elképzelték vagy valóságosak is. Természetesen az okoknak fontos motivációi: az érzelmek, érzések, helyes vagy helytelen értelmezés, a tapasztalás és tudás vagy hiányaik, de talán a legfontosabb: a cselekedet vagy annak elmaradása. A miértnek is nagy lajstroma van, például: a gyenge ön- és emberismeret, az önmagunk és a világ felé való bi-

zalom hiánya vagy eltúlzása. Az, hogy bizonytalannak érezzük életünk jelenét és jövőjét is, tehát nincs biztonságérzetünk. Mert egyszerűen nem akarunk kilépni a már jól megszokott állandónak tűnő idilli világunkból, ám lehet, hogy szeretnénk változtatni, csak félünk vagy gyengék vagyunk hozzá. Esetleg úgy gondoljuk, hogy a problémák megoldódnak maguktól is, így nem kell felelősséget vállalnunk, esetleg megússzuk a szembenézést önmagunkkal és konfrontálódni sem kell senkivel. Ez azt is mutatja, hogy nem akarunk, nem tudunk kommunikálni másokkal, így az emberi kapcsolataink nem valóságosak, nem minőségiek, de ezekkel együtt az a legrosszabb, hogy saját magunkkal való kapcsolat is diszharmonikus lesz. Ilyenkor még ha nem is terheli minket visszafordíthatatlan bűn, akkor is érezhetjük magunkat szeretetlenül, és ekkor a mi szeretetünk sem kellően intenzív. Ebben a helyzetben vagyunk a legtávolabb a vágyott szeretetközösségtől. E pontnál veszíthetjük el a létező hitünk maradékát is, és válunk teljesen reményvesztetté. Ennél a hit-, remény-, szeretet-nélküliségnél tolnak fel bennünk a nagy élet- és létkérdések: Mi az ember? Mi az élet? Miért vagyunk? Mi az élet értelme és célja? Ekkor érünk el azokhoz a katarzisokhoz, ahol felmerül bennünk, hogy már csak a feltámadás segíthet.

Ez nálam hatványozottan jelentkezett, mert a legnagyobb emberi bűnt követtem el, azaz életet vettem el. Ezért nálam az újjászületés már szóba sem jöhet, mert e bűnből nem lehet újjá lenni, ezt a bűnt nem lehet elhagyni, és nem lehet meg nem történné tenni, ez örökre bennem marad, és velem kell együtt élnem. Viszont Krisztus által van lehetőségem a megváltásra - kegye-

lemre, a jézusi útra a bűnből való feltámadásra, amivel élnem kell, hogy ne csak létezzek, hanem valójában éljek. Ahogy **Friedrich Nietzsche mondta: „Ha van miért élnünk, szinte mindig elviseljük azt, ahogyan élünk. Az értelmes élet még a legnagyobb nehézségek közepe is kielégítő lehet, míg az értelmetlen élet szörnyű szenvedést okoz, akármilyen kényelmes is”.** Ezért is érdemes, és az egyetlen lehetséges út, Jézushoz és a feltámadásához fordulni. **„Mert a lét forrásának keresése ahhoz segít hozzá, hogy életünk értelmét, a helyünket is megtaláljuk. Az viszi előre az emberi szellemet, ha keressük a választ a miértetekre. Gondolkodás, távlatok, a jövő elővételezése nélkül nem nevezhetjük az életünket emberinek.” (Beer Miklós püspök).** A kereszténység létforrása - a lét forrása egyértelműen Jézus, hiszen Ő maga a kereszténység, a Krisztus. Nélküle, a feltámadása és a pünkösd nélkül nem beszélhetnénk róla, sem az egyházzal, de még a kereszténységről sem. Tehát aki keresztény hívőnek vallja magát, annak hinni kell az Ő személyében és feltámadásában. Amivel hiteles bizonyítékát adta tanításának, életének és Istenember voltának. Valósággá tette, hogy: **„Én vagyok az út, az igazság és az élet. Senki nem jut az Atyához, csak általam.” (Jn 14,5).** Egy mai modern nem hívő embernek álmvilágnak tűnhet Jézus élete és a halálból való feltámadása. Ezért nézzük racionálisan, Jézus személye, élete és halála valóságos volt, több hiteles forrás által bizonyított tény. Az is tény, hogy emberi szintünkön nem tudunk senki másról, aki feltámadt volna a halálból. Viszont az apostolok és a tanítványok tanúsítják Jézus feltámadását, vagyis a halál utáni életének tanújeleit, melyek az Újszövetségben olvas-

hatók is. Ami érdekes, hogy a korabeli ellenséges római-zsidó közeg, amelynek érdekében állt volna, hogy ezt a csodás feltámadási eseményt cáfolja, eltussolja, hogy ezáltal és igazából ne tudjon kibontakozni és elterjedni a kereszténység. Ezt az ellenkezést a római-zsidó hatalom nem tette meg. Pedig meg tudta volna tenni, de a valóságot nem lehet a csend homályába utasítani, még ha emberileg hihetetlen is.

Jézus a feltámadásával bizonyította, hogy igaz volt a tanítása, és az életszemléletének valósága. Életében sem ringatta hiú ábrándokba az embereket, a valóságot mutatta be, de úgy, hogy vágyat keltett a jobbra, az álmoszerűbb valóságra. **„Vágyat az fakaszt, ami van, az ábránd pedig a nem létező” (Paul Claudel).** Jézus mondanivalója az életről az én felfogásom szerint így hangzik: A földi élet nem mindig habostorta, nincs mindig hab rajta, és néha kesernyés is az íze, mégis torta. Azaz az élet alapjában jó, egy komédia, amiben kikerülhetetlenül is vannak tragikumok. Az élet nem könnyű, ám a kudarcok csak állomások az életben. Ha van hit, akkor életerőd is van felállni, folytatni, változtatni és feltámadni. Ne félj! Bízál bennem, és a rosszban is fogsz tudni találni valami jót, ami előre is tud vinni és tanulhatsz is belőle. Ha megtanulsz elégedettnek lenni, ak-

(Jay Risner rajza)

kor a kicsinek is örülsz, és az öröm boldogságot okoz. Viszont az elégedettség ne legyen elkényelmesedés, és ne akadályozza az emberi vágyaidat és azok megvalósításait.

Ehhez segítségül nem törvénytárat hagyott ránk Jézus, hanem egyszerű, mégis kökevény, emberségünk vágyott mégis szinte betarthatatlan élet-szabályait: a Tízparancsolat, a Nyolc boldogság, a Miatyánk és a Szeretet kettős parancsa. Amiket el- és be kellene fogadnunk, valahogy rá kellene érzékenyülnünk ezekre, és alkalmaznunk is szükséges lenne, hogy megvalósuljon a: **„Jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is!”.** Mert amennyi hitet, reményt, szeretetet, bizalmat, bocsánatot és barátságot adunk, annyit vagy akár többet is kaphatunk vissza. Fontos, hogy amit adunk, az belülről őszintén fakadjon, mert akkor lesz csak hiteles és kölcsönös. **Szent Tamás mondta: „Az ember saját magát építi fel, melyben az Isten is segíti.”.** Ez lehet a jellegje az én feltámadásomnak a bűnből. Ehhez alapvető, hogy szabad akaratból személyes döntésnek kell lennie, hogy higgyek Jézus feltámadásában és a keresztény hitben.

Jézus sem mentesít minket az emberi mivoltunk hibáitól, bűneitől, döntéseinktől és a külvilág felől érkező negatív behatásoktól sem, ám életszemlélete és a hit által vállasabbakká, teherbíróbbakká válunk, és így könnyebben éljük meg, éljük át a terheket. A biztonságot nyújtó tenyerén hordoz minket, ám ha kell, felénk nyújtja megváltó kezét, hogy benne és hozzá támadjunk fel!

Pásztor József
(BVOP Kommunikációs
Főosztály engedélyével)

Fogalmak vitája

Szerelem

Én vagyok a legnagyobb, rólam szól az élet,
Az idők kezdete óta megéneklék a vadságom.
Aki ezt vitatja, az ostoba és téved,
Ha kell, ölnek is miattam, ismerjétek el nagyságom.

Szeretet

Én vagyok a mozgató rugó, megmondta a Teremtő Fia,
A könyvek könyvében a főszerep az enyém.
Aki Istenéhez szól, rajtam keresztül kell áthaladnia,
Lássátok hát be: minden érvem kemény.

Gyász

Én vagyok a legerősebb, tőlem megbolondulnak a népek,
Rettegjétek ti is nevem, mert megismeritek haragom.
Szerelmet, szeretetet, ha kell, apró cafatokra tépek,
Minden úgy történik, ahogyan én akarom.

Hűség

És velem mi lesz? Ha kell, az életen túl is kitartok.
De ti? Előbb-utóbb megkopik fényetek.
Nem is tudom, ezzel az egésszel mit akartok...
Az emberrel együtt megsemmisül lényetek.

Félelem

Én vagyok a leghatalmasabb. Megmérgezek testet és lelket.
Ti sem vagytok kivételek, csak gondoljatok bele:
Irigységgel a szeretetet, féltékenységgel a szerelmet,
Saját halandósággal a gyászt, a hűség a csalódás félelmével tele.

Önzetlenség

Legyen hát tiétek a trón! Engem nem vonz a hatalom,
Míg hangosan veszekedtek, csendben teszem a dolgom.
Az örök békességet, a valódi elégedettséget akarom,
Hogy szívetekben e két érzés lobogjon.

Gargya Sándor Roland
(BVOP Kommunikációs
Főosztály engedélyével)

Emlékeztető

Az én dolgom	NEM az én dolgom
☐ Szeretni	☐ Megváltoztatni embereket
☐ Önmagam lenni	☐ Mindent kontrollálni
☐ Felelősséget vállalni a tetteimért	☐ Mindent magam csinálni
☐ Megtenni a következő lépést a célom felé	☐ Mindenkinék kedvére tenni
☐ Igazat mondani	☐ Ítélni
☐ Lélegezni	

@petrainerarcanum

Közel – távol

Minden közel van, mégis oly távol,
Bármit teszel is, az idő korlátol.

Nincs ez máshol, a Földön van így,
Itt minden múlik, vonz és taszít.

Lehetne bármi, akár egy nap alatt,
De mit érne akkor a tapasztalat.

Itt élünk boldogan, vagy félelemben zárva,
Bárhogy legyen is, semmi nem megy kárba.

Mindent érezni kell, át kell élni,
Legyen az jó vagy rossz dolog, nem kell félni.

Meg kell tanulnunk, mi az az ok-okozat,
Hogy jöhessen majd a következő fokozat.

Közben van sok élet és halál,
De a szeretet mindig rád talál.

Ezért élj hát örökké, bármily képtelen,
Ha hiszed, ha nem ez itt a végtelen.

Taczman Elek
(BVOP Kommunikációs
Főosztály engedélyével)

Az idő

Az idő csak illúzió,
múlt jelen, jövő fúzió.
Látod, hogy előre halad,
közben meg, egyhelyben marad.
Honnan tudod, mi a való?
Ez a világ olyan csaló!
Csak azt látod, amit akarsz,
gondolkozol, fejet vakarsz.
Aztán csak legyintesz egyet,
magostol eszed meg a meggyet.
Pedig egyszerű az egész,
legyél csak egy kicsit merész.
Nézz az időre másképpen!
Mi is történik most éppen?
Csak ez a pillanat számít,
az összes többi meg csak ámit!
A múlt volt, a jövő még nincs,
a jelen az egyetlen drága kincs.
A múlt nem más, csak tapasztalat,
a jövő meg még rejtve marad.
Ezért élj itt a jelenben,
csak ez járjon a fejedben!

Taczman Elek
(BVOP Kommunikációs
Főosztály engedélyével)

A Szeretetyelvek

Az a fajta ajándékozás, ami mindig lehetséges a számunkra a körülményektől függetlenül. Csak az a kérdés, hogy az ajándékozó személy mennyire elégszik meg az ajándék minőségével, és ezeknek az árát soha nem mi szabjuk meg mert adva van a Szentírásban. Most a Szeretetyelveknek az értékeit szedtem össze.

Elismerő szavak:

Nagyon fontos, hogy másoknak visszajelzést adjunk cselekedeteik és sikereik után

- A Szeretet nem kérkedik!
- Máséval sem!

Lényeges, hogy az elismerő szavaknál a sikert elért személynek hagyjuk meg az örömét, hogy az a siker az övé.

Minőségi idő:

Sokszor olyanokat is meg kell hallgatnunk, akiket nem értünk vagy más értékrenddel néznek a világra.

- A Szeretet türelmes!
- Mindig!

Fogadjuk el, segítsünk ha tudunk, de ez nem azt jelenti, hogy azonosuljunk is vele.

Ajándékozás:

Én sokszor nem adok ajándékot, pedig lehetőségem lenne rá, mert nem jó szívből származna.

- A Szeretet jóságos!
- A nem őszintén adott ajándéknál az, aki kapja nem biztos, hogy felismeri az őszinteség hiányát és elismeri a kedvességet. Azonban Isten akkor is látja szívem szándékát és egyedül az Ő elismerése képvisel értéket.

Szívességek:

Nagyon lényeges, hogy miért teszünk szívességet
– A Szeretet nem fuvalkodik fel, nem keresi a maga hasznát!

– Csak az őszinte, érdek nélküli, alázatos segítség drága az Isten szemében, ezért kell megvizsgálni a szívünket mielőtt Ő teszi.

Testi érintés:

Amikor egy kézfogással vagy öleléssel megajándékozunk azt is, akit nem feltétlenül tartunk arra méltónak.

- A Szeretet nem rója fel a rosszat!
- A saját korlátaink teljes átlépése és a megbocsátás felé vezető út, ha nyitunk ilyenkor a másik felé.

Összefoglalás:

Az a vágyam, hogy minden szeretetyelven való ajándékom olyan tiszta legyen, mint az Agapé, amit Pál használ az 1 Korinthus 13-ban. Ezért kérem Isten áldását mindegyikre, és majd Ő megvilágítja a szívemet, hogy a másiknak mire van éppen szüksége, így majd mindig megújul a Szeretetajándékok tárháza.

Kiss Sándor Lajos
(BVOP Kommunikációs
Főosztály engedélyével)

*A ráncok
csak azt jelzik,
hol a mosoly helye.*

Mark Twain

♥	M2	3	5	7	8	12	1/13	16
M1 2/1	A							T
					3 9			
							5 14	
4 2/6					10	7		
	I					M	8 15	
M3 9			10 6		11 11			
12		13 4						
♥	N			14				

VÍZSZINTES:

1. a szén vegyjele
2. hindu mitológiában az istenek itala
3. kötőszövetszakadás
4. lármás működtetés
5. némán vonyít!
6. keret
7. United Nations Volunteers rövid.
8. becézett angol férfinév
9. vés
10. oxigén
11. Ikea bútorsorozat neve
12. fogorvosnál mondjuk!
13. nyájas, angolul
14. textúra

FÜGGŐLEGES:

1. kígyó mondja
2. belga autójel
3. meditációs technikát végző
4. tanuló jele
5. egyik nagyszülő régiesen
6. páros maci!
7. befolyás
8. névelő
9. kád közepe!
10. zéró
11. számár mondja
12. Ride Site Summary rövid.
13. végtelen cél!
14. urán
15. ablakrész!
16. hullók osztályába tartozó nem (latin)

Mennyire ismerhetem önmagam?

Az önismeret az elmúlt pár év kulcsszava lehetne, női és önségítő oldalak tömkelege hirdeti folyamatosan, megunhatatlanul, hogy az Önismeret a világban való boldogulás egy tudatos és teljes élet kulcsa. Jól körüljárva, definiálva azonban nem találkozom a fogalommal, a magazinok nem magyarázzák meg, miért jó nekem, ha ismerem önmagam. Mennyire kell ismernem önmagam? És miben? Mihez viszonyítsak?

A viszonyítás rögtön egy probléma, talán pont ebben rejlik az önismeret misztikuma. Vizsgálni valamit valamilyen környezetben lehet, ha az a valami absztrakt (mondjuk egy ember lelkivilága, lelke, lénye... nem is tudnánk ennél összetettebbet mondani) akkor különösen; kézenfekvő, hogy valamivel összehasonlítva térképezzük fel. Azonban ha saját magunkat szeretnénk elemezni, önmagunkon belül vagyunk. Esélyünk sincs objektiuen vizsgálni. Ha szeretnénk sem fog sikerülni, mert minden szempontunk, keretrendszerünk saját. Persze próbálkozni lehet és kell is, hiszen épülésünkre szolgál. Később leírom, szerintem hogyan lehet és hogyan nem lehet ezt csinálni.

Ha elképzelem az önismeretet, egy skálát látok, két végpontja a Nemismeret és az Önismeret. Az első végpont egy ösztönös állapot, amikor tudatosság nélkül „élünk bele a világba”, mint az állatok. Nem ismerjük és nem

tudjuk kiszámítani érzelmeinket, várható reakcióinkat helyzetekben, nem tudjuk, milyen mintákat hozunk otthonról, milyen traumák sebeztek meg, milyen sikerek motiváltak, nem ismerjük fizikai határainkat és ezzel együtt azt sem, hogyan hat a testünk az elménkre és a lelkünkre. Az Önismeret, a másik végpont ezzel szemben a tökéletes tudatosság: ismerjük képességeinket, érzéseinket, fizikai és lelki teherbírásunkat. Ki tudjuk számítani reakcióinkat. Sőt, ezzel a megfoghatatlan bölcsességgel megelőzhetünk rengeteg problémát, jó dolgokat tehetünk vele, ha akarunk. Persze rosszat is. Ilyen természetesen nem létezik, az önismeret egy absztrakció. Nincs teljes önismerettel rendelkező ember. Vannak persze olyanok, akik az áltagnál jóval nagyobb szögben látnak rá önmagukra, de ez sem jelent semmit. Az önismeret nem feltétlenül jelenti azt, ha rendelkezünk vele, netán többre megyünk, mert attól, hogy látjuk magunkat, vagy tisztábban látjuk magunkat, még nem fordítottunk energiát arra, hogy jól döntsünk, viselkedjünk, jó irányba menjünk.

Nagyon könnyű lenne az önismeretet propagálni, ahogy ez manapság divat, ám azt hiszem, ez önmagában elég üres dolog lenne. Aki nyitott arra, hogy vizsgálat tárgyává tegye önmagát, bárhol talál erre eszközt: figyel a környezete visszajelzéseire, gondolkodik, medítál, fejlődni akar. Ha szeretne, pszichológushoz megy vagy lelki vezetőt keres. Ellenben, ha valaki mondjuk családtagja nyomására látogat meg egy pszichológust, egyáltalán nem biztos, hogy szakember keze alatt fejlődni fog, hiszen nem belső elhatározása vezette oda. A magazinok szintjén mozgó önismerettel nem megyünk sokra: egy harminc kér-

désből álló személyiségteszt megválaszolása például okozhat néhány percnyi érdekes élményt, de ez a felhígult, oly gyakran emlegetett „önismeret” inkább csak az egónkat simogatja majd és azt üzeni (amit mindenki látni és hallani szeretne), hogy különlegeseek vagyunk. Ha ezt érezzük, valószínűleg rossz úton járunk. Az önismeret nem egy könnyű műfaj.

Szerintem az emberek önismereti skálája remekül beállított dolog. A természet, evolúció vagy egy nagyobb erő pontosan kimérte: mindenkinek annyi önismertetet osztott, amennyit az adott ember elbírt. Szörnyű és brutális lenne, ha folyamatosan tisztában lennénk kicsinységünkkel és hitványosságunkkal. Ahelyett, hogy megkaptuk volna a kegyetlen objektivitást a Teremtőtől, kaptunk önszeretetet, tisztán nem látást, reményeket és sok feladatot. Kaptunk továbbá érdeklődést és igényt a fejlődésre, de a lassú fejlődésre és csak annyit, amennyit kezelni tudunk. Kaptunk időt élni és ezáltal lehetőséget tapasztalni. Micsoda gondoskodó szeretet!

Mi dolgunk van tehát magunkkal és hogyan fejlődjünk? Szerintem a recept sok kérdésben azonos: követni a belső hangot, őszintének lenni önmagunkkal, észrevenni a többi embert és jóindulattal fordulni hozzájuk. Tudatában lenni annak, hogy fejlődünk, türelmesnek, de következetesnek lenni magunkhoz. Nem árt tudni (ez is lehet az önismereti szett része), hogy aktuális életünkre reflektálunk a legnehezebben. A bejárt utunkat, hibáinkat egy-két éves távlatban fogjuk majd tisztán látni. Az önkép mindig egy régebbi önkép (aminek már volt ideje megszilárdulni), a képlékeny, alakulóban lévő csak sejtjük, és ez mindig kiegészül újabb tapasztalatokkal. És ezért nem is érhetünk a végére sosem.

Anna

A kastélyhoz vezető út...

Mindig nagy tisztelője voltam Bőjte Csabának, akinek a neve bizonyára ismerősen cseng sokunk fülében. Olyan munkásságot tudhat maga mögött, amely példaértékű lehet mindannyiunk számára. Ismerve őt úgy gondolom nem a világ által adott elismerésekért teszi, hanem az Isten és a gyermekek iránti szeretetből.

1993 tavaszán amikor segítséget adott néhány utcagyermek számára, akiket talán az éhenhalástól mentett meg, bizonyára nem is gondolt arra, hogy majd több mint negyed évszázad múlva, a gyermekmentő szolgálata milyen hatalmasra fejlődik, és világszerte nyitott szívekre és adományozó kezekre talál. A sanyarú sorsú gyermekeknek Erdély különböző helyein ott-hont teremtett, és a halálból az életre támasztotta fel őket.

2013-ban megalapították a keresztszülői programot, melynek a férjemmel néhány éve mi is tagjai vagyunk. Itt lehetőség adódik a személyes találkozásokra a gyerekekkel a közös ünneplésekre, kirándulásokra. Egy-egy ilyen eltöltött együttlét alatt az öröm és a szeretet békességet ad a szívünkbe, és elfelejteti a világ nehézségeit, amelyek naponta körülvesznek bennünket. Olykor méltatlankodunk és elégedetlenek vagyunk a körülményeinkkel, annak ellenére, hogy megvan mindenünk amire szükségünk lehet. Vannak viszont olyan emberek, akik a nehéz körülményeik ellenére is meg tudják őrizni az Istentől kapott békességüket.

Alkalmunk adódott látogatást tenni egy olyan helyen, ahol nem az illetlenség miatt nem tudtak leültetni bennünket az asztalhoz, hanem mert nem volt sem asztal sem szék, sem szőnyeg, sem ágy. Könnyebb elmondani, ami volt, egy kályha, egy konyhaszekrény, szivacsok,

ahol aludni lehet, és a földes lakás. Erre a helyre mondhatjuk azt, hogy mélyszegénység. Ilyen helyről került testvérével együtt egy gyermekotthonba az a kisgyermek, aki életútjának az előrehaladásában mi is részt vehetünk. Az új otthona egy kastély lett, amely magába zárta a 18. század emlékeit és a nagy Magyarországtól való elszakadásának fájdalmait. A gyermekzsivaj és kacagás naponta betölti a tágas építményt, így nem adta át magát az idő múlásának, és falait az enyészetnek. A nemes cél a halálból az életre keltette.

A kézzel faragott, és díszített asztaloknál a gyerekek között ülve egymás kezét megfogva imádkozunk, hálát adva az ételért, amit elfogyasztunk. A hitre való nevelés magját a nevelők elvetik az otthon lakóinak picis szívébe, és naponta öntözik, gondolják, hogy a mag a halálból az életre keljen. A gyermeki hit, és a feltétel nélküli szeretet, amit a gyerekeknél tapasztaltunk követendő példa lehet számunkra.

Ha most úgy érzed mélyszegénységbe került az életed, gondoldj arra, hogy nincs olyan mélység, ahonnan Isten ne tudna egy más életre feltámasztani téged. Gyermeki hittel járulj elé, és feltétel nélkül ragaszkodj hozzá! Szeresd Őt, és meg fogod tapasztalni életedben a változást.

Imádkozom érted!

Szeretettel: Éva

Humor

Az eltűnt feleség (Életszerű)

Nyomozó: Jó reggelt!

Férj: Eltűnt a feleségem, elment vásárolni és nem jött haza...

Nyomozó: Magassága?

F.: Sosem mértem...

Ny.: Testalkata?

F.: Hát, talán nem vékony. Lehet, hogy inkább testesebb.

Ny.: Milyen színű a szeme?

F.: Sosem figyeltem.

Ny.: Milyen színű a haja?

F.: Változó, az évszaknak megfelelően.

Ny.: Mit viselt az eltűnésekor?

F.: Nem tudom megmondani, hogy ruha volt-e vagy kosztüm.

Ny.: Autóval ment vásárolni?

F.: Igen.

Ny.: Milyen színű volt az autó?

F.: Királykék Volkswagen Passat B6 R36 3,6 literes V6-os szívóbenzin motorral. Képzeld 300 lóerőt tud 550 Nm nyomatékkal és olyan Dsg automata váltója van. 20-as Vossen CVT Silver Metallic felni, újszerű Conti-Sportcontact6 gumival szerelve. 5000 km-t mentem vele. Van egy picis sérülés a jobb első ajtón, az asszony odavágta a Tesco parkolóban (a férj itt sírva fakadt).

Ny.: Ne aggódjon uram. Megtaláljuk a kocsiját!

A Mennyei Atyától ... közvetítve általam ... Nektek, akiket Szeretek

Segíts, Oltalmazó Sugallat! Uram! Jöjj kérlek, foglalj helyet nálam. Szívem oltáránál pihenj meg lágyan. Lényed örök fényével ölelj körül engem. Lelkem pislákoló fényét gyűjtsd fel újra bennem. Maradj csak nyugodtan, maradj mindig velem. Életem örök fényét őrizd kérlek csendben. Hogy utam mindig csak Veled járjam, hogy a Te szereteted formáljon lágyan. Őrizd kérlek szívem örök lángját, mi a kezdetektől olyan szépen táplál. Uram ... maradj még, csak egy percet kérek, hogy elmeséljem mi az, mitől úgy félek. Uram ... mennyi-mennyi ezer véték, mi-ben napról-napra csak úgy tévelyeg a lélek. Mennyi-mennyi gond, baj, bú emészti szívem ..., hogy mi az, amiből a kiút csak Te vagy nékem. Fáj, sajog, szúr, emészti minden percem ... s csendben mégis oly nagyon szégyenkezik a lelkem. Uram, hát ilyen önző lennék? Mi az én keserű fájdalmam, mi az én könnyem ... ? A Te kereszthaláloz képe a mélyből zúg fel bennem. Ha fáj is bármi, amit én magam tettem ... Uram, Te miattam szenvedtél ezer sebből értem. Uram, milyen apró vagyok ..., kicsiny porszem a végtelenben ..., s Te mégis ... mégis felemeltél engem. Ha szúr, ha bánt, ha fáj ... a Te szíved még így is mindig, mindig vár. Uram mondd, mi az, mit látsz mégis bennem, hogy léteimet táplálsz, élteted a mélyben csendben ... Uram, nyisd meg szemeim, hogy lássak ..., hogy mindenben mindig csak Rád várjak. Uram, nyisd meg füleim, hogy halljak ..., hogy a Te igaz Igédet szívemben tartsam. Uram, látod ... most is figyellek Téged ..., ne hagyj egy percre sem magamra, kérlek. Fogd a kezem, itt állok összetörtten Benned, s Uram a Te örök fényed az utolsó reménységem.

Uram, Szeretet Istene, kelj életre most bennem, vezesd lépteimet Feléd csendben. Meghajlok előtted Uram ..., ha Te velem vagy, nincs sajgó űr bennem ... szívem lángja érzem, csak úgy lobog bennem ... táplálva az örök élet lángját ... minden lélek örök hazáját. Uram, elfáradtam, félek ..., mi lesz, ha újra elsodor az élet? Uram, hozzád kiáltok! Örök Igéd fényét rejtse el bennem ..., hogy a nehéz pillanatokban a Te szavad meghalljam Uram ..., hogy a Te Lényed tápláljon Uram! Hogy élted fénye ragyogjon fel bennem ..., hogy lámpás lehessen ebben a végtelenben. Lámpás, melynek fénye utat mutat Feléd ...! Lámpás, melynek fényénél megpihenhet mindenki, aki csak él. Lámpás, melynek fénye az égboltig ér fel ..., lámpás, melynek lángja szíveket gyújt meg. Uram, íme szolgálódt lettem ... Te csak pihenj, Te csak pihenj csendben bennem ..., s én Tőled élek napról-napra míg világ a világ ... Uram, Te csak lobogj csendben bennem ... Te csak szólíts új utakra engem ..., s közben csak pihenj meg szívemben kérlek, hogy Lényed fényében örökké éljek. S míg tart ez a pillanat, ez a sajgó emberi élet ... Uram, Te csak szítsd fel a lángot és őrizd meg bennem. Hogy lángod fényénél az utazó megpihenhessen ... Uram, Te csak szítsd fel a szereteted bennem!

Csillag Melinda
szabadult testvérünk

Az almák

Egy csapat fiatal menedzser - egyhetes továbbképzés után - rohant végig a reptér folyosóján. Péntek délután volt és mindenki szeretett volna hazajutni a hétvégére. Óriási késésben voltak. A gépükre már többször is szólították az utasokat. Csomagokkal megrakodva, kezük-

ben a jegyeket és az útleveleket szorongatva rohantak a folyosókon. Ketten közülük hirtelen nekiütköztek egy gyümölcsáros standnak és levertek egy kosár almát.

A gyümölcsök szétgurultak a földön.

Az ifjú titánok nem törődtek vele, tovább futottak és sikerült is elérniük a gépet.

Kivéve egyiküket.

Ez az utolsó megállt, mert megsajnálta a stand gazdáját.

Utána kiáltott a barátainak, hogy menjenek nélküle, majd felhívta a feleségét, hogy csak a későbbi géppel érkezik.

Aztán visszament a reptéri csarnokba és azt látta, hogy az almák még mindig szanaszét gurulva hevernek a földön.

Döbbenet látta, hogy a pult gazdája egy vak kislány.

A kislány sírt, krokodilkönnyek folytak az arcocskáján.

A földön tapogatózott és hiábavalóan próbálkozott összeszedni az almákat, miközben emberek százai mentek el mellette közömbösen; senkit nem érdekelt, mi történt.

A férfi letérdelt a kislány mellé, visszarakta a kosárba az almákat és a pultra tette.

Eközben észrevette, hogy néhány alma megsérült, ezeket fogta és kivette őket a kosárból.

Amikor befejezte, a kislányhoz fordult:

- Te jól vagy?

A kislány mosolyogva bólintott.

A férfi a kezébe adott egy százeuros bankjegyet és azt mondta neki:

- Kérlek, fogadd ezt el. A kárért, amit okoztunk. Remélem, nem tettük tönkre az egész napodat.

Ezzel a fiatalember már indult is volna, de a kislány utána kiáltott:

- Uram...

A férfi megállt, visszafordult és a kislány vak szemeibe nézett. Ő folytatta:

- Te vagy Jézus...?

A fiatalember mozdulatlanul állt egy pillanatig, aztán indult a beszálláshoz, de többször is visszafordult és szívében ott vibrált és égett a kérdés:

„Te vagy Jézus?”

Olykor téged is összetévesztenek Jézussal?

Az élet kérdez

Mindig akkor vagyok boldog, amikor nyakig benne vagyok valamiben, amiben erős a hívás. Csalogat, hívogat egy cél, egy vágy, egy idea, és én megyek utána, mint akit megbabonáztak. Mindig bízom benne, hogy a Jóisten babonázott meg, hogy jobban felismerhessem: ki vagyok? Ki vagyok Őhozá, a Teremtőhöz képest? Ez az egyféle viszonylat a lényeges számomra.

Pintér Béla keresztény zeneszerző refrénsorai jutnak eszembe: *"Ki vagyok én igazán? / Hol az igazi hazám? / Szimplán, pőrén, meztelen / Mennyit ér az életem? / Teszem csak a dolgomat / Cipelem a sorsomat / A lelkem mélyén, legbelül / Isten alakú az úr!"*

Pont így! Nem tudom ki vagyok, teszem csak a dolgomat, és ebből a lassan rétegződő élet- és Isten-tapasztalatból kezd valaki kiválni a ködből, akiről azt gyanítom, hogy én vagyok.

Sosem kérdezgettem, kutattam, hogy ki vagyok; minden erre irányuló direkt törekvést (pl. pszichológussal való beszélgetést) kínlódván éltem túl. Helyette kérdezget az élet engem: *ki vagyok?*, és ha nem is kíméletesebben, de jóval bölcsebben teszi, mint bárki emberszemély. Hisz elvégre ez az Istennel folytatott párbeszéd, felelgetés, perlekedés, szerelmi valamástevés, susogás.

Hogy mikor miben voltam nyakig? Világra jövetelemkor mindjárt egy keményre vasalt fehér pólóban, és ekkor még – mai fejjel – nagyon egyszerűeket kérdezett az élet: *Név: Zsóka ; Született: 1990. szeptember 9.; Súly: 3150 g; Hossz: 50 cm.* Fogalma sincs a világnak, ki ez a kis Zsóka, egy nagy fehér lap az egész gyerek, de azt legalább már tudni, hogy ő Zsóka, és még néhány nyilvánvaló testi jellemzőt.

Aztán sok év eltelt, és Zsóka alakja elkezdett élesebb kontúrokat kapni önmaga számára is. A

kamaszkor egyik mérföldköve a bérnálózkodás volt, azaz a Jézus Krisztusban való felnőtté válásom. A felkészülés során 16 évesen ezeket az önismereti kérdéseket kaptam a hittankönyvtől és a felkészítő atyától: *Mi lennél, ha növény lehetnél és miért? Melyikhez hasonlít a temperamentumod leginkább: nyugodt tó, mély folyó, viharos tenger, csörgedező patak, zuhogó vízesés? A Szentlélek hét ajándéka közül melyiket kérnéd magadnak? – bölcsesség, értelem, jótanács, tudomány, lelki erősség, jámborság, Istenfélelem. Miért?* És mindet megváltoltam szorgalmasan.

Aztán fiatal felnőttként másféle témában érdeklődött rólam az élet. A főiskolán bizonyos gyakorlatok során felmerült, mi történt velem eddigi földi életem során. *Rajzolj egy vonalat, és jelöld rajta életed főbb eseményeit és a hozzájuk tartozó évszámot, amelyek számodra fontosak!* Megolyat is kérdeztek, hogy hogyan kezelek nézeteltérést, hogyan tudom képviselni az érdekeimet. Például *vita közben meghallgatom a másik véleményét is, vagy letámadom? Megalkuvó vagyok, vagy kiegyezésre törekvő?*

Mindeközben nyakig benne voltam egy gyermekfoglalkoztató képzésben is: szerettem volna rászoruló gyerekeket táboroztatni, korrepetálni, felügyelni. Azidőben ezek a kérdések jöttek velem szembe: *Milyen fiatal akarsz lenni, aki a gyerekeknek jó példaképe? Szerinted van a szóbeli intésnek hatása, ha nincs példamutató?*

Eközben futott életem fő vállalkozása: leendő házastársam megismerése. Jegyben jártunk két évig, ami bőven elég idő volt arra, hogy a nagyapámtól kapott, jegyeseknek szóló páros munkafüzetet kitöltsük. Mondanom se kell, itt minden kérdés a párkapcsolatról és eddigi egyedülálló önmagunkról szólt. Hogy a mi kettő-

sünk hogyan tud majd 'egy' lenni. *Lehetségesnek tartjátok-e fenntartani és elmélyíteni egymás iránti szereteteket egy egész életen át pusztán saját erőfeszítéssel és becsületes magatartással? Mi könnyebb neked: megbocsátani vagy bocsánatot kérni? Mi történik, ha elfojtod vagy nem törödsz az érzéseiddel?* Évig tartó munka volt az összes kérdés átfésülése, ám megtettük, és nem bántuk, bár bőven okoztak feszültséget is az ellentéteink.

Jelen pillanatban nevelőszülőnek készülök, és ez a készülék is intéz hozzám kérdéseket, a tanfolyamon kapott gyakorlatos füzet révén konkrétan fogalmazva: *Ön szerint milyen tulajdonságok szükségesek ahhoz, hogy valakiből jó szülő váljon? Ön szerint mely tulajdonságok azok, amelyek miatt mások megbíznak Önben? Fogalmazza meg, mit jelent Ön számára a biztonság!* Én pedig válaszolgatok rendíthetetlenül.

És várom az élet további kérdéseit, amelyek azért gyakran közel sem olyan egyszerűek és jól emészthetőek, mint ezek a papírra vetett kérdőjeles mondatok.

Kedves Olvasó! Ha Benned elindítottak valamit a fent sorolt kérdések, akkor gondolkodj el rajtuk bátran és őszintén, hiszen ezek Hozzád éppúgy szólnak, mint hozzám. A jézusi ember körvonalai fognak kirajzolódni előtted, aki számot vet az életével, aki hátra néz és előre tekint, aki szívesen folytat párbeszédet az Istennel. Aki Te vagy!

Szeretettel: Zsóka

Ha valaki nyulat eszik és mellé bort iszik, akkor az tulajdonképpen alkoholhoz nyúl.

Ki vagyok én?

Nagyon jó helyre születtem! Jó szüleim voltak. Volt bátyám és öcsém (Sajnos ők már nincsenek közöttünk.). Van nővérem és vannak húgaim. Jó légkör jellemezte gyerekkoromban a családjunkat. Jó volt együtt étkezni és játszani, amíg a felnőttek beszélgettek. Kiskoromban zárkózott voltam. Nem jártam oviba. Iskolába kerülve hátránynak éreztem, hogy a többiek ismerték egymást, nehéz volt a beszélgetésükbe bekapcsolódni. Egy-két barátom volt. A tanulás jól ment. Szerettem tanulni. Hamar szemüveges lettem. Azóta is hordanom kell. Szegényen éltünk. Édesapám vasutas volt, édesanyám otthon nevelt minket. Megtanított a házkörüli munkára. Hogy kell ásni, kapálni, locsolni, diót törni. Voltak balesetek, pl. amikor a tekerős kút nedves vas karjáról lecsúszott a kezem és fejbe vágott. Az orvos szerint isteni csoda, hogy nem 2 cm-rel lejjebb ment. Akkor ott haltam volna meg. Ez elgondolkoztatott. Ilyen esetleges az életem? A másik ilyen megrázó élményem a kavicsbányához fűződik. 4-5 éves lehettem, pajtás szekérrel mentünk fürödni. A bányató mellett vitt az út. Bátyám kitalálta, hogy meglök, én a lábammal kormányozzam a kocsit a lejtőn. A nővérem hátul ült. Egy kő került a kerék elé, az megrántotta a rudat és egyenest a mély víz felé vitt. Szerencsére egy kis fában elakadtunk és megállt a kocsi. Utána rázott ki a hideg és lettem ideges. Működött az őrangyalom.

Ki vagyok én, hogy az őrangyal ennyire megóv? Istennek terve van velem?

Öt évesen kivívtam a ministrálás jogát, igaz a mellékoltárnál. Nagyon jó hitoktatóm volt. Ő foglalkozott a ministránsokkal is. Vitt minket kirándulni. Nagyon jól éreztem ott magam. Szívesen ministráltam, nézegettem lelki atyám miseruháját. Harcoltam, hogy jobb belső lehessen és csen-

gethessek. A ministráns versenyen többször voltam első, öröm töltötte el a szívemet. Lelki atyámtól jó, vallásos tárgyú könyveket kaptam. A játék is belefért a hittan órába. Ekkor kezdtem a komolyabban a papságra gondolni.

Döntő változás volt az életemben, amikor bencés diák lehettem. Szabadon lehetett a templomba menni. Értelmi szinten sokat fejlődtem. Sok kérdésre kaptam választ. Problémakerülésem megszűnt, bátran részt vettem a programokon. Nagyon sokat tanultam. Egyre jobban megismertem magamat. Például korábban azt vallottam, hogy annak lehet megbocsájtani, aki bocsánatot kér. Kiderült, hogy mindenkinek meg kell bocsájtani, függetlenül attól, ő mit tesz. Nem lehet a szívemben neheztelés senkivel szemben sem.

Elhatároztam, hogy pap szeretnék lenni. De vajon Jézus hív-e, vagy csak magam akarom? Ördög ügyvédjeként kerestem érveket, hogy miért nem lehetek pap.

- Rossz volt a hallásom, lelki atyám azt mondta, hogy lehet iskolázni. Kezdek el zongorázni. Két évig megttettem. Később elvégeztem a kántorképzőt is. Most egy vegyes kórusban énekelek.

- Édesapám 45 évesen meghalt. A vasút fél fizetéssel támogatta családjunkat, mivel édesanyám nem dolgozhatott. Egyszer rákérdeztek, hogy mi szeretnék lenni. Megmondtam, hogy pap. A következő támogatáskor közölték, hogy ezentúl más családot kell támogatniuk. Elmondtam a lelki atyámnak, hogy nem lehetek pap, el kell mennem dolgozni, hogy megéljünk. Biztatott, hogy imádkozzunk, a Jóisten megsegít. Egy hónap múlva szólt, hogy egy özvegyasszony szeretne egy kis papot kitaníttatni beöltöztéstől szentelésig. Meg is tette. Leesett az állam. Ilyen konkrét választ adott az Úr a kérdésekre. Valóban ő hív a szolgálatába.

Miért vagyok a világon?

Gyermekkoromban sok segítséget kaptunk jó szándékú emberektől, ezt szeretném viszonzni. Töreksem a jót megélni. Korábban a Magyar Máltai Szeretetszolgálaton keresztül, most a Katolikus Karitásztól. Nagy öröm számomra, hogy pap lehetek. Keresztelek a gyermekeket, Jézus tanítását hirdetem, testét osztom lelki táplálékként az embereknek. Megbocsátom a bűneiket az Ő nevében. Látogatom a betegeket, lelki erőt adok a fogvatartottaknak. Mindig öröm számomra, ha igénylik szolgálómat. Ezért érdemes volt megszületnem. Kétszer voltam komoly beteg, de meggyógyított az Úr. Még igényt tart a szolgálómatra.

Töreksem arra, hogy életpéldámmal jobbá tegyem a környezetemet. Nagyon fontos a mosoly, a jónak felismerése és kimondása, a dicséret. Együttérzés az emberekkel. Örvendezés a sikerüknek, vigasztalás szomorúságukban. A megosztott öröm kétszeres öröm, a megosztott fájdalom fél fájdalom. Tudjuk adni a legértékesebbet, az időnket embertársainknak.

Szeretettel: Lajos atya

Jobb a békesség

Sokkal jobb a békesség, a párbeszéd, a szeretet útján járni. Nagyon sok harc és küzdelem ebben a világban abból a gyerekes gondolkodásból fakad, hogy azon veszekszünk, kinek van igaza. Nem érvelünk, nem kereszük a másik logikus meggyőzésének lehetőségét, hanem türelmetlenségünkkel ellenségünké tesszük a másikat. Idő kell, míg meg tudjuk győzni egymást arról, hogy sokkal jobb a békesség, a párbeszéd, a szeretet útján járni. Nagyon sok rossz legyőzhető lenne szép, csendes türelemmel.

Böjte Csaba testvér – engedélyvel - Andokat - 2022.06.18.

Mivel tehetem jobbá a környezetemet?

Van, aki úgy gondolkozik, hogy ennek semmi értelme, mert: „Egy fecske nem csinál nyarat. - Jobbá tenni a környezetemet számomra túl nagy, képességeimet meghaladó feladat, arról már nem is beszélve, hogy a rabság úgy is „csak” átmeneti állapot, amit egy nap magam mögött hagyok.” Ez igaz, de most benne él az ember.

Vannak igényeink test szerint is. Amikor például szállításba voltam, és a megőrzéses zárka nagyon elhanyagolt, koszos volt, fél napom azzal ment el, hogy rendbe raktam és lehetőségeim szerint megtisztítottam, hiszen ott fogok eltölteni egy vagy két hetet. - Csak jobb tisztaságban élni, mint koszban és bűzben.

Hasonlóképpen van az emberrel való kapcsolat is. Természetesen Isten nélkül békét közvetíteni és kapcsolatokat „rendezni” erő felett való. Itt van újból ez a szó: „rendezni”. Amikor bennem a rend helyre áll, vagyis a nagy rendező, rendrakó belép az életembe, amikor az Úr Jézus megtisztítja a belsőmet, szívemet, akkor tudok igazán én magam is hatást gyakorolni a környezetemre és rendezni kapcsolataimat az emberekkel. A körülöttünk élő világ az az élettér, ahol időm nagy részét töltöm, hatással van rám és formálja életemet. Vajon én hatással vagyok-e a környezetemre?

Isten Igéje azt mondja a Jeremiás könyve 29. részének 7. versében: „*Fáradozzatok annak a városnak a jólétén, ahová fogságba vitettelek titeket, és imádkozzatok érte az Úrhoz, mert annak a jólététől függ a ti jóléteitek is!*”.

Amikor a környezetem jólétén fáradozom, azzal nem csupán velük teszek jót, hanem önmagam is részesülök belőle, ahogy az Írás mondja: „*Az ajándékozó bővelkedik, és aki mást felüldít, maga is felüldül.*” (Példabeszédek könyve 11:25).

A legmostohább körülmény is tud elviselhető lenni, ha teszek

érte. A szívedben Krisztussal tudsz igazán jó hatással lenni a környezetedre, és jobbá tenni azt. Az Úr Jézus Krisztus a Máté evangéliumának 5. részének 9. versében azt mondja: „*Boldogok, akik békét teremtenek, mert ők Isten fiainak neveztetnek.*”.

Azt gondolom, úgy tudom leginkább jobbá tenni a környezetem, ha engedem, hogy engem formáljon az Isten. A Vele való élő közösség kiárad, és a cselekedeteim, beszédem, és imádságaim jó hatással bírnak mindazokra, akikkel napi szinten kapcsolatba kerülök. Igazából az evangélium az, amivel jobbá tudom tenni a környezetemet és mindenki hasznára válik, mert ha valakinek, akkor Istennek van arra hatalma, hogy változzon az ember környezete. Am ezt az ember szívvel teszi.

Fölmerül a kérdés: „Akkor miért ilyen kaotikus, zűrzavaros a világ?” Mert Isten csak az előtte megnyíló életben fejt ki áldó hatalmát, az Őt elutasító, tagadó embert szereti, és az ember haláláig nem mond le róla, de nem hoz döntést helyette. Amikor Isten megjelenik egy szívben, ott igazi változások jönnek létre és annak jele van. Ezt érzékeli a környezet és jobbá lesz általa. A legsivárabb élethelyzet is tud áldás lenni, amikor az ember Krisztusé lesz. Mert ha „a siralom völgyén mennek is át, források völgyévé teszik azt.”.

Kedves Olvasó!

Szívemből kívánom, éld át mindennapjaidban Isten közelségét és ez által meglásd, jobbá válik környezeted is!

Szeretettel,
Boros Lajos

„*Maga a békesség Ura adjon nektek mindig minden körülmények között békességet. Az Úr legyen mindnyájatokkal!*”

(2 Thesszalónica 3:16)

Mi adhat megnyugvást?

Illúzióban élünk, hogyha azt várjuk földi életünkötől, hogy mindenben kielégítse a vágyainkat. Így mindig csalódtunk és elégedetlenek leszünk. Amikor döntést hozunk, és elköteleződünk valamilyen hivatás, a leendő házastársunk vagy egy közösség mellett, egyben lemondunk a másik útról, a másik közösségről, a másik – összes többi – férfiről, nőről. Fontos, hogy jól megfontold, mit vagy kit választasz.

Azonban azt is tudnod kell: mindig lesz olyan a hivatásodban, a társadban, a közösségedben, ami nem felel meg az elvárásaidnak; ami nehéz, kényelmetlen, amit el kell viselni. Csak a teljes odaadottság, a végleges elköteleződés hozhat igazi megnyugvást.

(Pálos gondolat - engedéllyel)
2022.01.05.

HUMOR

Két apáca megy az úton egy kocsival. Egyszer csak kifogy a benzin, ezért bemennek egy közeli farmra kérni egy keveset. A farmer, mivel nem talál más edényt, egy régi bilibe tölti nekik a benzint.

Az apácák visszamennek az autóhoz, és éppen töltik bele az újonnan szerzett üzemanyagot, amikor arra megy egy rabbi és így szól:

- Nővérek, igaz, hogy a vallásukkal nem értek egyet, de a hitüket, azt igazán csodálom!

Gyereket nevelni
olyan egyszerű,
mint egy séta a
parkban. :)

Mármint a
Jurassic Parkban.

Rólam szólva

Mikor gondolkodtam azon, ki is vagyok és mire jutottam? Már gyermekkorban. Sok vihar csapott át a fejemen ahhoz, hogy legyen mikén elmélkedni. Nagy színésznő voltam, fogalmam sincs honnan volt felnőtteket meghazudtoló erő és összeszedettség bennem már nyolc évesen. Később egyre jobban, azt a látszatot keltettem, nincs körülöttem semmi baj, pedig sokasodtak és félelmetessé váltak.

Rövid megnyugvás után más jellegű vízőzön zúdult a csonkává vált családomra. Innentől már nem jópofizni, mindig kedvesnek, viccesnek, hanem harcosnak és védelmezőnek kellett lenni. Szégyent elviselni, másokkal szembenézni, magamat tartani valakinek. Keménység, elszántság, könnyek és életszeretet. Kamaszkori naiv bizalom és velejáró csalódások. Ezekből pedig összegyűlik a sértettség, így a legegyszerűbb az állandó szóki-mondással való visszavágás volt, amivel könnyű megbántani a másikat.

Az Úrnak jó taktikái vannak. Belénk ültette először is a szeretetet és a lelkiismeretet, amiket nehéz elnyomni.

Ennek ellenére:

Küzdöttem - ellenálltam.

Nevettem - sírtam.

Bántottak - visszaadtam.

Elvettem - bocsánatot kértem.

Reméltem - feladtam.

Haragudtam - vigasztaltam.

Kiabáltam - nevettem.

Azóta tudom ki is vagyok, amióta Jézust megismertem, és Ő az első az életemben, nagy kegyelem, nélküle megsemmisülnék.

Küzdelem és harc az egót leküzdeni és alázatot gyakorolni, szükségem volt rá, anélkül nem lehet növekedni.

Az évek alatt sokféle betegségem is volt, amik szó szerint megkínóztak, és túl kellett élni, végig kellett csinálni. Életveszélyben is voltam nem is egy-

szer, ezeket is az Úr közbenjárásával úsztam meg.

A legnagyobb mélység mégis a szereteteim elvesztése volt, de megrendítően csodás Isten ezekben az élethelyzetekben is. Féltem és erőt adott, sírtam és vigasztalt, ügyes-bajos dolgokban terelt, minden szükségemet akkor adta meg, és csak annyit, amennyire szükségem volt.

Felmerek-e kemény kérdéseket tenni magamnak? Fel bizony, amit Ő vár is, hogy megtegyek, és roppant megnyugtató, hogy segít szeretettel, irgalommal az Ő szemén keresztül látni magam. Hálás vagyok, hogy biztat, reménnyel tölt el és tereli az életem.

Minden mélységben és magasságban ott van, Ő a kezdet és a vég, az alfa és az omega. Megnyugtató felismerni, hogy nem büntető, hanem szerető Isten.

Ezért mellette merek:

Szabályok mellett szabálytalan is lenni.

A horizonton túl látni.

Harsányan nevetni.

Zavarban lenni, majd helyre bilenni.

Vagánynak és kislánynak is lenni.

Tétovázni és megerősödni.

Csokievést a gyengémnek tartani.

Magamat hol szépnek, hol öregnek látni.

Érte olyan áldozatokat meghozni, amit mások nem értenek, vendégszeretetet gyakorolni, ahogy az „Apostolok cselekedeteiben” Lídia tette Pállal. A Bibliában nincs is többször megemlítve, mégis áldás került a házára.

Nagy játékos az Úr, mert folyton arra buzdít, hogy merjek a csónakból a vízre kilépni, úgy, hogy nem is tudok úszni.

Hiszen Ő ott áll és nyújtja a kezét, csak a tekintetemet nem szabad levennem Róla...

Lídia

Humor

Vidéki országúton

- Bátyám, hogy jutok el a leggyorsabban a kórházba?
- Látja ott azt a nagy kanyart?
- Igen.
- Na ott egyenesen...

Vízből bor

Egy pap autózik az országúton, egyszer csak leinti egy rendőr. A pap félreáll, lehúzza az ablakot. A rendőr benéz a kocsiába, látja, hogy egy üres borosüveg van a vezetőülés mellett és alkoholszag terjeng.

Azt mondja a papnak:

- Atyám, ön túl gyorsan hajtott.

Mondja, fogyasztott alkoholt?

- Á, csak vizet ittam.

- Akkor mi ez az alkoholszag a kocsijában?

Mire a pap felnéz az égre és áhíttattal felkiált:

- Uram! Hát megint megtetted!

Ha a férj főz

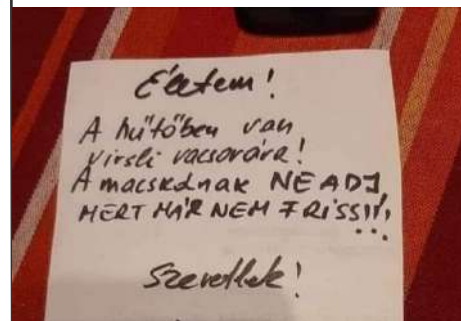
Feleség hazajön, és kérdezi a férjét:

- Mit főztél drágám?

- Semmit. Anyád hozott kocsonyát, azt melegítettem meg.

A drogériában:

- Kisasszony! Mit tudna ajánlani a maradék hajam megőrzéséhez?
- Egy díszdobozt, uram!

IMPRESSZUM

Kiadja a Mécses Szeretetszolgálat
Magyar Börtönpasztorációs Társaság
Felelős kiadó: Mécses elnöke

1327 Budapest, Pf. 30.

Újpest/3. posta

mecsesbp@gmail.com

mecses.vacieghazmegye.hu